THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

Subscription Price
50 cents a Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

NOVEMBER, 1924
VOL. VI. No. 3

"BEHOLD A VIRGIN"

(Isaiah 7:14)

Although God did not speak very plainly to Adam and Eve about this deliverer, yet Eve seems to have understood Him. She seems to have grasped the thought of God concerning the Messiah, that the latter must be Jehovah, born in the flesh, born of a woman. This we see from her own words for in Gen. 4:1 we read: "And Adam knew Eve his wife and she conceived and bore Cain and said, I have gotten a man" and then she proceeds to describe who this man is, "A man who is Jehovah." Eve made a mistake when she believed that the man who is Jehovah should be born of her. She did not know that God had determined the birth of the Messiah to be far away in the future. When therefore she gave birth to the second son, she called him Abel, vanity, for her hopes had proved vain. The first son was her pride because she deemed him to be Jehovah, but the second was to her mind vanity. You may think what you like, dear reader, but you must admit that these words taken in their simplicity, cannot be explained in any other way. We see then that in this early promise lay the hope of a righteous Redeemer who should be born of a woman. As the fall came from woman, the redemption from the fall was also to come from her. But God did not reveal to Eve the time when the Messiah was to come, nor how He should look nor what He should do and suffer. At that time it was too early to speak of Him in detail. But the nearer we come to the time of His birth the clearer God reveals in the Scriptures the details of Messiah's person and work, so that no man of intelligence could help but see in Jesus of Nazareth the Messiah promised of God.

The promise of God to Adam and Eve was short and hidden, but after a while His promise grew in clearness. To Abraham He said: "In thee and thy seed all the families of the earth shall bless themselves," Gen. 12:3, and again in verse 18 "In thy seed all the nations of the earth shall be blessed." Then also we read: "In Isaac shall thy seed be called," (Gen. 21:12), that is, the seed promised to Eve shall come from Isaac and not from Ishmael. Later on God promised the same blessing to Isaac, "And in thy seed shall all the nations of the earth be blessed." (Gen. 26:4). Isaac transfers the promise to Jacob, Gen. 27:29, and God confirms this blessing unto Jacob, Gen. 28:14. He shows him in a dream the ladder reaching from earth to heaven. This is a type of the Messiah who shall unite earth with heaven, man with God. Here God says again that in Jacob's seed all the families of the earth will be blessed. So we know that from Jacob's line the Messiah shall come forth. Then we find in Gen. 49:10 that Jacob transfers this blessing to Judah his son and gives him a time limit in which he should expect the Messiah. "The Scepter of Judah shall not be taken away nor a lawgiver.... until Shiloh comes and unto him shall the gathering of the nations be."

Just here we will tarry a moment and see how wonderfully God points to Messiah's person long before His coming. Many inquire why it is that God calls the Messiah by the name of Shiloh. Almost all commentators agree that Shiloh is the Messiah,, but why is He called by this name. The reason seems to me to be as follows: When we examine the first promise to Adam and Eve that the seed of the woman shall bruise the serpent's head we see that the main object of Messiah's coming is to weaken and finally to destroy the power of Satan over man. Hence it is quite natural that Satan does not like to hear of Him through whom he, the satanic majesty, is thus to be treated. This is the reason why the name of Jesus is so hated among the Jews. Jesus has never done them any harm, why should they hate Him? But it is not the Jews themselves, it is Satan who stirs up their hearts to hate Him, for if they accept Him, Satan will be undone. When Jacob therefore gathered his twelve sons to reveal to them Jesus the Messiah, he saw in spirit that Satan would be full of wrath when the name of Jesus, the bruiser of his head, was mentioned, and being afraid that his children too would be stirred by Satan to hate and insult Him, he is moved by the Holy Spirit to veil the things concerning Jesus under the one word Shiloh. But according to the custom of the fathers to explain words after the initial letters we find in the letters of Shiloh, "Jesus of Nazareth who was to be crucified." Then also the initials spell out according to Ps. 72:17, "His name shall be continued as long as the sun." (These interpretations are only intelligible to the studnet of Hebrew).

Now we will return to the subject of Jacob's prophecy; "The scepter shall not depart from Judah until Shiloh come." Here God wants to say that the kingdom of Judah shall last until Messiah comes.

A similar prophecy is the one in Mic. 5:3; "Therefore he will let them alone until she which travaileth hath brought forth," where the prophet, who was the contemporary of Isaiah, speaks of the Messiah. This we know from verse 2 where he says: "But thou Bethlehem Ephratah, though thou be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel, whose goings forth have been from of old, from everlasting." The Messiah accordingly is to be born in Bethlehem, because it belongs to Judah. And although He who is called "ruler" must be born, yet we are told that His going forth is from everlasting, just as Christ said to our ancestors in Jerusalem: "Before Abraham was I am" Then in the next verse we read: "Therefore will he let them alone until the time that she which travaileth hath brought forth." This is the same promise God gave through our father Jacob, that the Kingdom of Judah should continue until the Messiah came or in Micah's words, "until she had brought forth," that is, given birth to the Messiah.

(to be continued)

היהפך כושי עורו

(ירמיה י"ג)

אלול איז שוין פערפאלען
נישט מעהר דאס שופר שאלען
מיט סליחות איז שוין אן עק
ראש השנה שוין אוועק

אין שוהל געהן איז שוין ניט כדאי
נור זינד הויבט זיך אן אויפ'ס ניי
יא, מ'איז געוואהנט צו זינדען
מ'איז דערצו צוגעבונדען.

דער כושי בלייבט אייביג שווארץ
ביים מענש בלייבט א זינדיג הארץ
נור גלויבען אין משיח
בעשאפט א נייעם רוח (יוחנן ג)

נישט מעהר פארדארבענע זינד
ווייל דורך איהם ווערט מען גאט'ס קינד.

BETH SAR SHALOM

Williamsburg Mission To The Jews

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS:

Friday, Gospel Service........8.00 P. M.
Sunday, Gospel Service........8.00 P. M.
Monday Testimony Service........8.00 P. M.

טוה, איז עס אבער ניט מעהר ווי א לופט־זאך און דער ווינד טראגט עס אוועק. אבער ווען א איד שרייבט עפעס און ס'ווערט פובליצירט אין דער עפענטליכקייט, אט דאס איז שוין א געפעהרליכע זאך, ווייל דאס בלייבט געדרוקט און עס שטופט זיך אין די אויגען פון פערש־ערענע כאראקטערען וועלכע ווילען ראכע אויסאיבען פאר דער בעליידיגונג׳

אפילו נור א פערזעהנליכע בעליידיגונג צו אן איינצעלנעם מענש מאכט אויך דאס בלוט אין דעם בעליידיגטען אויפקאכען און זיעדען אזוי וויא אין א קעסעל און דאן מוז עס ענדליך פלאצען. פיעל מעהר אבער נאך, ווען מ'בעליידיגט יענעמס רעליגיאן דורך סאטירע, מאכענדיג הוזק פון יענעמס רעליגיאן וואס איז א היילינטום צום מענשליכען הערץ, ניט בענוצענדיג ערענסטע ארגומענטען פון תנ"ך צו בעווייזען דאס אונשריפטליכע אונ'תנ"כ'ליכע עלעמענט אין דער רעליגיאן, נור פשוט אויסלאכען און אויסשפעטען, אט דאס ווירקט ווי א צוויי שניידענדע שווערט אדער ווי א פערגיפטעטע פייל פון בויגען וואס דרינגט אריין אין יענעמס הערץ, מאכענדיג דעם פערוואונדעטען ווילד אזוי ווי א געשאסענעם בער וואס ווערט פול מיט כעס און ציינט דאמאלס די גרעסטע גבורה וואס מ'קען זיך גאר ניט פארשטעלען. ער ווארפט זיך אויף'ן שיעסער מיט טאפפערקייט און איז אונבעזיעגבאאר.

קענען וואס זאגען מיר דאס. קעגען די אראבישע פרעסע, וועלכע איז כלומר'ש קריסטליך, זי איז אבער פול געפאקט מיט העצעריי געגען אידען. און דאס איז געקומען דורך אזא מין אידישען שרייבער ווי מיר האבען אויבען געשילדערט׳ א שרייבער וואס נויטיגט זיך זעהר שטארק אין אביסעלע קולטורעלע לעהרע, פשוט'ען דרך ארץ׳

אין ירושלים גיבט עס א העברעאישע טעגליכע צייטונג וואס הייסט "דואר היום". אין יענער צייטונג האט דער אידישער שרייבער זיך צולאזט פון די הלאבלעס און זעהר מיאוס זיך אויסגעדריקט וועגען דער אבשטאמונג פון ישוע המשיח. ער האט זיך אבגעקנאקט א פאר וויצען מיט לצנות'דיגע ווערטער וועגען עפעס אן אונגעזעצליכע געבורט אז"וו. אט דאס האבען די אראבער צושמירט אויף טעלערלעך און האבען דערפון געשלאגען פאליטישען קאפיטאל.

עס איז צום בערוירען אז די פאליסי פון אזאלכע שרייבער און סתם אידישע פיהרער (מיט א קליינער אויסנאהמע) איז תמיד געוועזן זיך צו האלטען גרעסער פון אלע אנדערע מענשען. דער שטן האט זיי פערקלעפט די אויגען אז זיי זאלען ניט זעהן די געפאהר וואס קומט ארויס פון אזאלכע בעליידיגונגען צו אן אנדערער רעליגיאן׳ וויפיעל בלוט דאס האט שוין אבגעקאסט דעם אידישען קערפער, ר"ל! וויפיעל אלמנות און יתומים זיינען שוין געשאפען געווארען צווישען אידען דורך אזאלכע דומע און פארברעכערישע אויסערונגען!.

מיר זאגען, אז דער שטן האט זיי פארבלענדעט דיא אויגען און פערמישט דעם שכל. ווייל עס קען דאך ניט אנדערש זיין. ווען א מענש איז מיט נארמאלען פערשטאנד דארף ער דאך האבען אזויפיעל דענקונגס־קראפט אום זיך צו בעקלעהרען אז אזאלכע פלוידערייען ברינגען קיין שום נוצען צום איד און זיין אידישקייט. אין געגענטייל, עס ברינגט נאר גרויסען היזק צום אידישען וויינגארטען. עס איז אזוי ווי די חז"ל זאגען: "רחוק משכר וקרוב להפסד". אזאלכע קליינע מענשען בעזיצען ניין מאס, אויב ניט גאנצע צעהן מאס פון כסילות.

יענער צאצקעדינער שרייבער איז ניט דער איינציגער אין דעם פאך׳ אט האט א געוויסער איד אפרים ריינארד פון ארלינגטאן אויך עפעס אזא מאכערייקע אנגעשריבען און פארעפענטליכט מיט'ן נאמען: "מכתב גלוי לישו הנוצרי", ד"ה, אן אפענעם בריעף צו יעזוס. אין יענער בראשורע דרוקט ער זיך ארויס אויף אזא אופן אין וועלכען עס איז נישט נור קיין קולטורעלע זיטען פאראנען נייערט עס ציינט אויך, אז דער מאן האט קיין געפיהל פאר זיין שכן און קיין רעספעקט פאר תלמידי חכמים ביי וועלכע ער וואלט דארפען די פאטשארעס הייצען.

אין זעלבען בראשורע מאכט ער אויך א העפטיגען אנגריף אויף דעם גוט בעקאנטען דר' יוסף קלויזנער פון ירושלים, ווייל דער לעצטער האט פארעפענטליכט א בוך מיט הויכע קאמפלימענטען צו ישוע המשיח.

מר' ריינארד איז א גאנץ קליין מענשעלע מיט נאך א קלענערן מח'ל און טרויערט זיך צו אטאקירען אזא גרויסען גייסטיגען ריעז ווי דר' קלויזנער איז שוין שום דרך ארץ. ס'ציינט זיך אז ער איז גאר קיין למדן, ווייל זאנסט וואלט ער דאך בעדארפט וויסען אז אפילו דער גרעסטער פון אלע אידישע תלמידי חכמים, דער רמב"ם גופא, נעמט אויך זיין הוט ארונטער מיט גרויס יראת הכבוד און זאגט אין הלכות תלמוד תורה: "נחזור יישר כח לישוע הנוצרי..."

ווי לאנג וועט עס נאך נעמען אז אידען וואס זיינען ריכטיג פאטריאטיש געזונען און מיינען נישט זייער אייגענען כבוד אליין נייערט דעם כבוד פון גאנצען כלל ישראל, ווילאנג וועלען אזאלכע שוויינען שטיל און ניט אויפהויבען זייער קול געגען אזאלכע "שועלים קטנים" וואס זיינען "מחבלים כרמים?

מיר שטעהען אז א זייט און זעהען אזאלכע זאכען אין א שטארקערען ליכט ווי אלע אנדערע אידען און מיר וואלטען גערן פארהיטען אזאלכע קאטאסטראפעס, וועלכע קומען ארויס פון צופיעל פלוידערן, און פון זיין א "נושא חרפה על קרובו". דערפאר איז אונזער ביטע צו אונזערע ווערטהע לעזער ווי פאלגט:

"זאל יעדער רעכטדענקענדער איד פראטעסטירען געגען אזאלכע שרייבער וואס ברייגגען נור פלאגען אויף'ן אידישען קערפער. זאלען אידען טהון אזוי ווי גאט האט געזאגט צום אידישען נביא (ישעיה נ"ח) "כשופר הרם קולך", אז דער נאמען פון ישוע המשיח זאל רעספעקטירט ווערען און אזאלכע שרייבער אנזאגען מיט הארבע ווערטער: "אל תגע בו יד! הענדס אף! ניט אונריהרען דאס היילגטום מיט אונריינע הענד!

—o—

כללים צו בריעף שרייבער

1) שרייבט מיט טינט, עס זאל זיין קלאהר און דייטליך צו לעזען.

2) שרייבט אונטער אייער נאמען און אדרעס, ווייל אנאנימע בריעף וועלען ניט בעאנטווארט ווערען.

3) שרייבט אנשטענדיג, זידעלט ניט און שעלט ניט, ווייל מיר זיינען אייערע פריינד. בענשט אונז וועט גאט אויך אייך בענשען׳

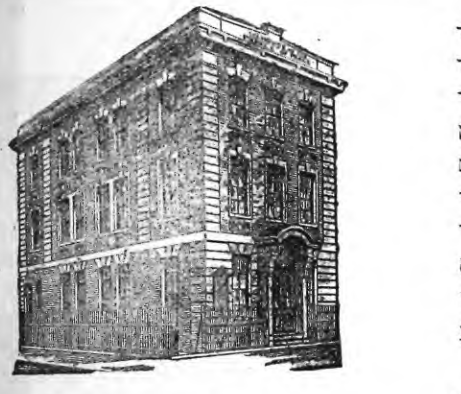

דיעזעס פיקטשור שטעלט פאר, דאס שעהנע ווינטער־הויז, סרופ עוו. און וואלטאן סטריט, ברוקלין.

* * *

יעדען פרייטאג און זאנטאג 8 אוהר אבענד קומען זיך דארט די חברה שר שלום צוזאם און האלטען דארט אפ פערזאמלונגען. מ'זינגט דארט זעהר שעהן, און מ'רעדט דארט עפעס אזאלכע ווערטער וואס מ'הערט דאס ניט ערגעץ אנדערש ווא. זייער רעדען גרייכען ביז צו דער סאמע נשמה.

* * *

זייא האבען נישט נור א פראכטפאל הויז אין 27 טרופ עוו', נייערט זיי פערמאגען אויך אן אייגען "בית החיים" אין מאונט אליוועט, ברוקלין, נ. י.

* * *

דיעזע חברה האט א שעהנע מיטגליעדערשאפט. ווער עס וויל דארט א מיטגליעד ווערען, נעמט מען אריין אהנע וועלכע קאסטען. יעדען וואס גלויבט אין ישוע המשיח.

* * *

ווען די מעמבערס קומען זיך צוזאם אם פרייטאג און זאנטאג אבענדס, זיינען זיי זעהר פריינדליך צו יעדען בעזוכער, אזוי ווי צו זייערע אייגענע מיטגליעדער.

* * *

מ'קען צו זיי אריין קומען אין אפים יעדען טאג צווישען 9-12 פארמיטאג און זיך מיט זייא דורכשמועסען אזוי ווי מיט אייגענע. ביי זיי איז דער הויפט פרינציפ אין לעבען "ואהבת לרעך כמוך", צו ליעבען יענעם אזוי ווי זיך אליין.

* * *

ביי זייא זיינען אלע מענשען גלייך. זיי גיבען זיך אפ מיט יעדען ווייל זיי ליעבען יעדען. עס איז ווערט זיך מיט זיי באקאנט צו מאכען און קומען צו זייערע פערזאמלונגען פרייטאג און זאנטאג אבענד 8 אוהר.

* * *

זייא האבען אויך בעריהמטע ראקטוירים אין זייער דיספענסערי יעדען טאג (הוץ זאנטאג) פון 1-3 נאכמיטאג, וואו מ'היילט אוים אלערליי קראנקע. אידען וויסען דאס און קומען דארט ליעבער אריין ווי אנדערס־וואו.

* * *

גרויסע אידען

דיעזעם בילד שטעלט פאר דעם גרויסען איד, רעוו. אברהם שעהנבערגער פון לאנדאן, ענגלאנד.

מר׳ שעהנבערגער איז אויפגעצויגען געווארען ביי זעהר פרומע ארטאדאקסישע עלטערן אין מור, אונגארן. זיינע עלטערן האבען געהאט 10 קינדער. און פונקט ווי גאט האט אויסגעקליבען אברהם אבינו, איינעם פון דער גאנצער מענשליכע משפחה, און איהם געזאגט: "לך לך מארצך.. ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול.. והיה ברכה", אזוי האט גאט ב"ה אויך דעם מאדערנעם אברהם׳ן ארויס גערופען, איינעם פון זיין גאנצער משפחה פון 10 קינדער, אז ער זאל געהן אין גאטס שליחות און ברינגען די בשורה טובה אין ישוע המשיח צו די צאן אבדות מבית ישראל, און אזוי ווי מיר וועלען שפעטער זעהן, האט גאט אויך איהם געבענשט אין זיין שליחות, אזוי ווי ער האט געבענשט אברהם אבינו.

זייענדיג א שטודענט אין דער בודאפעסטער הויך־שוהל, האט אונזער אברהם בעקאנטשאפט געשלאסען מיט א קריסטליכען שטודענט, אוןביידע זיינען מיט דער צייט איינס צו ס׳אנדערע אזוי צוגעבונדען געווארען, פשוט ווי ברידער.

ויהי היום, דעם קריסטליכען שטודענטס פאטער איז קראנק געווארען און אברהם שעהנבערגער איז איהם געגאנגען מבקר חולה זיין.

אזוי זיצענדיג ביים בעט נעבען א טיש אויף וועלכען א ביבעל (דאס תנ"ך צוזאמענבונדען מיט דעם נייעם טעסטאמענט) איז געלעגען, האט דער קראנקער איהם געבעטען עפעס פון דער ביבעל פארצולעזען. מהיכה תיתי....אז א קראנקער בעט, פאר וואס ניט? און ער האט אונבעוואוסטזיניג די ביבעל אויפגעעפענט גראדע צו דעם נייעם טעסטאמענט וועלכעס ער האט איצט צום ערשטען מאל פאר זיינע אויגען געזעהן און צום ערשטען מאל געלעזען פון דעם משיח ישראל, וועלכעס איז ביי איהם לחלוטין ניי געוועהן. דארט האט ער עפעס דערזעהן א ניי לעבען. א לעבען פון פריעדען וואס נור דער "שר שלום" קען געבען. (ישעיה ט) א לעבען פון כפרת עון אין משיח. (ישעיה נ"ג, 6) א לעבען פון אלגעמיינע ליעבע אין משיח (מתתיהו ה, 44) וואס דאס מיינט, קיינע פאגראמען.... קיינע עלילות דמים. און אזוי וועט דורך ישוע המשיח אויך איין איד דעם אנדערן ליעבען· מ׳וועט זיך ניט קריגען איבער א שישי. איבער אז "אתה הראתה" און איבער שוהל פאליטיק. דער דייטשער איד וועט ליעב האבען דעם ליטוואק, און ביידע — דעם גאליציאנער. דער יונגערמאן האט פשוט דערזעהן אין דער אמונה פון ישוע המשיח א גאולה ופדות פאר דער גאנצער וועלט בכלל און פארן איד בפרט. און אט דאס האט ער דוקא געליעבט מיט זיין גאנצער נשמה.

ער האט דעם קריסט געבעטען ער זאל איהם אויסבארגען דאס טייערע בוך ער זאל עס גוט דורךשטודירען און נאך מעהר אוצרות דרין געפינען· יא דאס בוך (ספר הספרים) האט איבער איהם אזא געוואלטיגען רושם געמאכט, אז נאך א לענגערן שטודיאום דרין, האט ער אנגעהויבען צו גלויבען. זעהענדיג ווי וואונדערבאר אלע נביאות פון דעם אלטען טעסטאמענט (תנ"ך) אויף דעם משיח זיינען פאלקאם ערפילט געווארען אין דעם נייעם טעסטאמענט (ברית חרשה) אין דער פערזאן ישוע המשיח האט ער איינגעזעהן וואס עס מיינט: "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה".

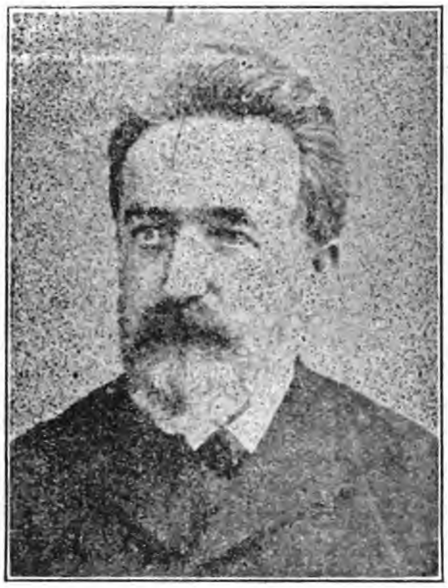

רעוו. אברהם שעהנבערגער, זצ"ל

מר׳ שעהנבערגער האט דעם גרויסען סוד ניט לאנג געקענט בעהאלטען פון זיינע עלטערען און ברידער. ער האט געמיינט אז זיי וועלען אויך אזא גרויסע שמחה האבען צו וויסען פון דעם משיח ישראל אזוי ווי ער האט געהאט. האט ער דארום ניט געזשאלעוועט און האט עס אויך זיי דערצעהלט. זיינען אבער צווישען די טייערע ברידערלעך אויך געווען אפאר "סטרא אחרא׳ניקעס". וועלכע האבען איהם נור געוואלט עוקר מן השורש זיין דערפאר. איינער האט איהם פערשפראכען צו דערשיסען, אן אנדערער — צו דערשטעכען, ער אבער, שוין א גלויביגער אין משיח האט זיי צו פארשטעהן געגעבען אז אפילו ווען זיי וועלען איהם שיעסען און שטעכען. אבער דעם גלויבען אין ישוע המשיח וואס האט איהם אזא גרויס גליק און צופריעדענהייט געבראכט קענען זיי קיינמאל ניט דערשיעסען אדער דערשטעכען. דער גלויבען איז שוין פערבליבען אין זיין הארץ לנצח נצחים.

וואס מעהר זיין פאמיליע האט איהם דערפאר נע׳רודפ׳ט, מעהר האט ער זיך צו זיין קריסטליכען חבר׳ס פאמיליע דערנעהנטערט ער איז דארט געווארען אן אמת׳דיגער בן בית און האט דארט אויך אמאהל געטראפען דעם גרויסען איד, דר׳ סאפיר, וועמעס בילד און ביאגראפיע מיר האבען געשטעלט אין דעם רעה ישראל פון פעבער 1922, און ס׳איז פשוט אונבעשרייבבאר די גרויסע שמחה וואס דיעזע צוויי גרויסע אידען האבען געהאט איינס מיט איינאנדער.

דר׳ סאפיר האט איהם אויך געהאלפען געהן אין קאלעדזש און אין אוניווערזיטעט און ארויס קומענדיג אלס ארדענירטער פאסטאר, האט מען איהם באלד אויפגענומען אלס פרעדיגער אין א בודאפעסטער גרויסע קריסטליכע קהלה וואו ער איז געזעסען בכבוד גדול על התורה ועל העבודה·

זעהענדיג אבער די עולה וואס ער באגעהט געגען אידען, מיט דעם וואס ער דריש׳ענט גאר צו אנדערע דאס הייל פון משיח, און פאר זיין אייגען פאלק האט ער גאר ניט צו געבען, האט ער זיך מכח דעם ענין שואל עצה געווען מיט דעם גרויסען אוהב ישראל "פראנץ דעליטש" און האט זיך באלד פון דעם פאסטאראט צוריק געצויגען און איז געווארען מיסיאנאר אין וויען צו זיין אייגען פאלק ישראל וועלכעם ער האט איצט פיעל מעהר געליעבט אלס בעפאר ער האט געגלויבט אין משיח. נישט אכטענדיג וואס יענע האבען איהם געהאסט מיט א פערגיפטעטען שנאת חנם, איז ער צו זיי געקומען מיט אהבה, ווייל ישוע המשיח האט אונז אנגעזאגט "אויף אונזערע שונאים צו ליעבען"· (מתתיהו ה, 44)

ווער קאן בעשרייבען דיא גרויסע שמחה וואס אונזער גרויסער איד האט געהאט ניט נור צו זעהן פיעלע אידען קומען צו דעם אמת׳דיגען אידישען גלויבען אין משיח, נייערט אויך צוויי פון זיינע אייגענע ברידער וואס האבען איהם פריהער געוואלט שיעסען און שטעכען צוליעב זיין גלויבען אין ישוע המשיח, יא, אויך זיי האבען שכל בעקומען און איינגעזעהן פון זיינע דרשות און איבערציינונגען פון תורה נביאים וכתובים אז ישוע המשיח איז דער פערשפראכענער גואל ומושיע.

שפעטער איז דר׳ שעהנבערגער אוועק נאך לאנדאן וואו ער האט צוזאם מיט רעוו׳ דוד באראן (אן אנדערער גרויסער איד) 25 לאנגע יאהר גע׳דריש׳ענט צו די לאנדאנער אידען וועגען דער נחמת ישראל אין משיח. דער שרייבער פון דיעזע ליינס האט דיא עהרע געהאט מיט איהם זיך צו באקענען מיט 22 יאהר צוריק אין לאנדאן, ענגלאנד, און איהם הערען דרש׳ענען פון ישעיה נ"ג. אך וואס פאר טייערע פערלען זיינען דאס געווען! ווען ער האט זיין דרשה געענדיגט, האט ער מיט הערץ און נשמה אויסגעשריגען: "מי האמין!?" ווער וויל גלויבען! האבען זיך אסאך אידישע הענד אויפגעהויבען מיט גרויסען יראת הכבוד, א צייכען אז זיי גלויבען.

בעיני ראיתי, ווי אידען זיינען צו איהם געקומען ווי צו א רבין מיט כל׳ערליי בקשות, און דער גרויסער איד האט קיינעם ניט אוועק געלאזט מיט ליידיגען. יעדען א טובה געטהון. איינעם א טרעהר אבגעווישט· אן אנדערן אויף די פיס געשטעלט. מיט זיין פרעהלער פנים ביי פיעלע דעם מרה שחורה פארטריבען. הונגעריגע געזעטיגט. דעם עלענדען א היים געגעבען. אט דאס טהוט א גרויסער איד אין הייליגען משיח, ית"ש.

ביי אברהם אבינו הייסט עס: "והיה ברכה", אויך דער מאדערנער אברהם איז געווארען א ברכה צו טויזענדער אידען אין פראג, וויען, בודאפעסט און לאנדאן, ברענגענדיג צו זייא דעם משיח וואס איז א ברכה פאר די מענשהייט.

ערשט א פאר מאנאט ווי דער האר ישוע המשיח האט איהם צו זיך אהיים גענומען אין זיין הויכען עלטער פון 80 יאהר. אין איהם איז מקוים געווארען גאטס ברכה "אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי". יהא זכרונו ברוך.

א גרויסע געפאהר פאר אידען

עפעס דארף געטהון ווערען אין דעם געביעט פון קולטורעלע באלעהרונג בנוגע אידישע שרייבער. מילא אז א איד אויסערט פשוט׳ע ווערטער אין דער לופט ווערטער פון בעליידיגונג און ערנידערונג געגען יענעם, כאטש דאס איז אויך א חסרון אין קול־

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רעה ישראל

והקמותי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50 cents a Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

NOVEMBER, 1924
VOL. VI. No. 3

א בריוועלע פון משיח איז באכארא

דיא צייטונגען האבען פאר איינינע וואכען צוריק פובליצירט א זעהר אינטערעסאנט שטיקל נייעס, נעהמליך, אז די אידען אין באכארא (א טייל פון פערזיען, איצט אונטער סאוויעט רוסלאנד) האבען א שטארקען בעוויז אז משיח וועט באלד קומען: והא ראיה: ער האט זיי צוגעשיקט א ידידי בריוועלע אין לשון קודש.

דארט אין באכארא איז פאראן אן אלטער וואולקאן וועלכער האט זייט דור דורות פון זיך ניט געלאזט הערן אויף דעם אופן ווי אנדערע וואולקאן טהון. איצט אבער האט דערזעלבער וואולקאן אנגעהויבען פון זיך ארויסצוגעבען א שווערען רויך וועלכעס די תושבים פון באכארא בעטראכטען אלס א פארברייטונג אז ער וועט ווידער אנהויבען צו שפייען מיט פייער, און ווען דאס וועט זיין דער פאל, איז עס ביי זיי א טראדיציע אז דער משיח וועט באלד קומען.

אלס צוגאב צו דיעזען סימן, האט מען דארט געפונען א טויב מיט א בריוועלע צוגעבונדען אונטער די פליגעל מיט אונפארשטענדליכע העברעאישע ווערטער.

די רבנים פון דארט האבען אבגעהאלטען א קאנפערענץ און אנגעהויבען צו דעסציפירען דיעזע געהיימניספאלע ווערטער אום אויסצוגעפינען דעם אינהאלט דאפון. דיעזע סמנים האבען שטארק אויפגערעגט די אידען פון יענער געגענד: עס איז געווען "ליהודים" .... מ'האט געטאנצט און געשפרונגען, בכן, דער משיח וועט באלד קומען.

דאס איז אייגענטליך קיין נייעס, ווייל עס זיינען שוין געווען אסאך אזאלכע שמחות צווישען אידען.

קען מען דען געניג שילדערן די שמחה וואס אידען האבען געהאט ביים אנקומען פון פאלשען משיח "בר כוכבא" (118 יאר נאך דער קריסטליכער צייטרעכנונג) ווען הונדערטע טויזענדע אידען האבען איהם נאכגעפאלגט און זיינען אויסגעקוילעט געווארען פון דער רוימישער ארמיי. נאך עד היום עהרען אידען דעם נאמען פון בר כוכבא. שרייבערס ציינען זעהר אפט אהין מיט'ן פינגער פון ריהמעריי צו דעם גרויסען בר כוכבא און בעצייכנען איהם אלס גבור, און אלס העלד.

עס זיינען זויגאר פאראנען אידישע קלאבס אונטער דעם נאמען "בר כוכבא"! אבער עהרליכע און פרומע אידען וועלכע האבען געהאט מעהר גייסטיגע חכמה אלס דער איינפאכער אידישער המון, האבען אפילו דעם טאג געשאלטען אין וועלכען בר כוכבא איז געבוירען געווארען, ווייל ער האט זיי בעטראגען און פערפיהרט. און האבען איהם גערופען "בר כוזבא", ד"ה, א ליגנער.

אבער אידען אין אלגעמיין בעקומערן זיך לגמרי ניט וואס עהרליכע אידען דענקען און טהון. זיי נעמען זיך פון זיי קיין ביישפיעל, ווייל זיי האבען זייערע אידעאליסטישע סענטימענטאלע דענקער, שרייבער און פיהרער, און ווען יענע זאגען אז בר כוכבא איז געווען א גבור, כאפט מען דעם נאמען אויף, און מ'ציינט אהין חוצפה'דיג, באשר, מיר האבען אויך געהאט א גרויסען העלד.

דאן איז געקומען אן אנדערער תכשיט מיט'ן נאמען "שבתי צבי" (אין 1651) וועלכער האט זיך אויך אויסגעגעבען אלס משיח. אויך אין איהם האבען א מאסע אידען געגלויבט און גרויסע צרות זיינען געווען די געוועהנליכע פאלגען. אוים מאנגעל אין פלאץ קענען מיר ניט אלע דא ציטירען. אידען זיינען אבער געבענשט געווען מיט איניגע 25 אזאלכע חברה וואס האבען געברענגט שאנד און פערניכטונג צו דער אזוי־אויך פיעל געפלאגטער אידישער נאציאן: און דאך, מערקווירדיג, אידען האבען זיך אימער געהאלטען ביי זייער כאראקטעריסטישען עקשנות און טעמפעראמענט, נעמליך: אויפצוכאפען די פאלשקייט און פינסטערניש מיט גרויס ענטהוזיאזמוס און מיט גרויס שמחה: אבער ווען ישוע המשיח איז געקומען וועלכער איז דער אמת'ער גואל ישראל על פי התורה והנביאים, דעם האבען אונזערע עלטערען על פי טעות ליידער פארווארפען.

ישוע המשיח האט אבער נאך צופאר געזאגט אז ס'וועט אזוי זיין. אין מתתיהו כ"ד זאגט ער: "זעהט אז קיינער זאל אייך נישט פערפיהרען, ווייל פיעלע וועלען קומען אין מיין נאמען און זאגען: איך בין דער משיח און וועלען פיעלע פערפיהרען".

ווערטהע לעזער. ווען עס זאלטע ניט זיין קיין אנדערע בעווייזע און איבערצייגונג אז ישוע איז דער משיח: ווען עס זאל חלילה קיין תנ"ך זיין אין דער וועלט וואס זאל אונז אהין ווייזען מיט כל'ערליי סמנים אז ישוע איז דער משיח, קענען מיר זיך אויך זיכער איבערצייגען אליין פון די אויבען־דערמאנטע ווערטער פון ישוע המשיח, אז ער איז דער גואל ישראל. עס איז פונקט אזוי געשעהען וויא ער האט געזאגט, פיעלע פאלשע משיחים זיינען טאקע געקומען און פערפיהרט אידען עד שאול תחתיה.

מיר אידען באריהמען זיך מיט אונזער גרויסער חכמה: מיר זיינען געוואוינט צו דענקען אז די גאנצע חכמה פון דער וועלט שטעקט אין אידישע קעפלעך. וויאזוי קענען אבער אזאלכע באהויפטונגען הארמאנירען מיט די אויבען דערמאנטע היסטארישע פאקטען וועלכע ציינען פונקט פערקערט?

די אמת'ע קריסטען וואס גלויבען אין ישוע המשיח ווייל די נביאים האבען איבער איהם אזוי געשריבען, זיי האבען יא די ריכטיגע חכמה, ווייל די הויפט חכמה פון מענש איז: "ראשית חכמה יראת ד'". די וואס גלויבען אין ישוע המשיח האבען מורא פאר גאט און ווילען ניט זיינע ווערטער צו קליין געלד מאכען.

גאט ב"ה האט פיעלע מאל אנאנסירט דורך די הייליגע נביאים אז ישוע איז דער אמת'ער משיח. אדרבא לעזט אין בראשית מ"ט, 10. שמות כ"ג. דברים י"ח. תהלים ב. משלי ל. ישעיה ט. ישעיה נ"ג. ירמיה כ"ג. זכריה ט. וועט איהר אויך זעהן דעם ריינעם אמת! ועל כלם, האבען דאך טויזענטער אידען געהערט ווי גאט האט פון הימעל אויסגערופען וועגען ישוע המשיח: "זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון". (מתתיהו י"ז) און דיזעלבע ווערטער העהרען מיר פון גאט ב"ה אויך דורך משה רבינו אין דברים י"ח: "אליו תשמעון!", ווייל זאנסט, זאגט דארט גאט: "אנכי אדרש מעמו". אוי, פאדערט עס נעביך גאט פון אונז!.

ווערטהע לעזער. ווילט איהר אייך ניט בעסער קעהרען צו גאט און צו זיין ווארט און יא גלויבען אין ישוע המשיח, און יא זיין פון די יחידי סגולה וואס זיינען גליקליך דורך איהם?

מיר האבען אייך דא פארגעלעגט דעם ריינעם אמת. יעדער מענשליכער פערשטאנד קען דאס בעגרייפען. איהר וועט אויך לייכט קענען זעהן די פאלשקייט פון יענע וואס ווילען עס ניט איינזעהן און ניט גלויבען, נייערט האלטען זיך פעסט אין דער פינסטערנים.

קומט ארויס פון דעם ענגען דונקעלען צירקל צו דעם הערליכען ליכט אין ישוע המשיח וועלכער איז דאס "אור העולם". (יוחנן ח).

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.